

Redacció i Administració: CALABRIA, 104, 2^{on}	<h1>EL XÀFEC</h1>	ANUNCIS A PREUS : CONVENCIONALS :
Dels treballs publicats, en seràn responsables els : : seus autors : :	Periòdic Independent — ■ — Sortira cada 15 dies	No 's retornen els originals, en cara que no 's : : publicuin : :
10 céntims		10 céntims

¡Centinella alerta!...

Ja s' coneix que s'apropen les eleccions, ja's veu d'un trós lluny el moviment, sòrt, encauat a la quieta. Sempre porta sorpreses el triomf més enguany encara és més indexifrabre. Ningú per llest que siga podrà dir ni preveure que passarà. Enguany és més enigmàtic el resultat.

En Petita cavila, observa, estudia la manera de guanyar, més ben dit, de no perdre que no és lo mateix. Ell veu que no podrà fer-ho ara com voldria, un *copo* és un perill, ja ho ha tastat una vegada i té por de tornar-hi. Mercès al *traidor* n'ha sortit bé, emprò no sempre en surten de traïdors, és un ofici que vol moltes coses per fer-ho. Primera, no pensar gaire, tenir molta barra i *jujar-se* la reputació per sempre. Després aquest ofici s'ha vist que no ha fet prova, la opinió pública i EL XÀFEC l'ha convertit en *jexehomo!* Qui la farà la paga, i la opinió té una força tan gran, és una corrent tan avassalladora que no hi ha força humana que l'aturi, el qui vol anar contra d'ella s'ofega.

Emprò cal rumià, cal trassar un plan per a veure si no directa quan menys indirectament poder guanyar, s'ha dit en Petita. Veiam quin és el plan que de moment s'ha posat en planta en aquell tenebrós sanadri de la ciutadela garrigana.

Per fondo que's fassi el foc el fum respira, diu el ditxo, i és ben cert, el fum de la conspiració també ha respirat i el públic n'ha ragut esment.

Hem de contrarrestar l'opinió que ha fet EL XÀFEC amb la seva campanya, hem de fer veure a la gent, que les seves mires són interessades, que no és l'altruisme que'l guia, que no és l'idea de redemció del poble que impulsa, contra nosaltres els cacics. Hem de fer que treballen ell, i els que'l segueixen en favor de dugues persones que temps ha que usquen manar; ser els amos del Municipi, en una paraula ser alcaldes.

I saben quines són aquestes dugues persones. Doncs bé, el senyor Albàs i el senyor Planas. Aixis dividirem l'opinió.

Ni jo ni cap dels nostres, continúa dient, en aquest moment seria prudent voler anar al Municipi, en el ben entès de ser alcaldes; és un òs de mal rosegat i si estem gastats hem de cacics encara més n'estariem fent d'alcalde, cal doncs buscar un altre, que's presti a fer aquest paper, un que l'enlluerni la vara, que li agradi manar emprò que sigui nostre que encara que no'n sigui amb facilitat, se'n

pugui tornar, en una paraula, un altre Pepet, un altre Noi del Cement. Busqueu-lo doncs.

Trassat el plan, mans a l'obra. És al senyor Plandiura, aquí se li fan oferiments, i se li diu allò de que ells veuràn amb gust que accepti ser alcalde, que'l votarán i li prometen el triomf, que estant disposats fins a ser regidors algún d'ells si accepta per a fer-li costat. Tot són promeses, tot són falagueries.

Això és lo que passa senyors, emprò tinguim entès que EL XÀFEC vetlla i no dorm, i està disposat a que llueixi la vritat.

Al cap som i parlem clar.

Ben enterats, podem dir a nostres llegidors, al poble, lo següent: Que tot això que fan corre respecte als senyors Albas i Planas és una pura mentida, una farsa com tot lo séu, palica electoral, res més que palica.

Tan un senyor com l'altre, ni volen, ni poden, ni deuen ser d'Ajuntament, ni tan sols ho han somniat. ¿Que més voldria en Petita encara que digui lo contrari, sinó que ho fossin per poder-los gastar?

Tornem a dir-ho, tot això és una bofia, pura plataforma electoral.

I respecte del senyor Plandiura tenim entès que aquest senyor al fer-hi l'oferiment, els ha donat grans mercès per la distinció i prou, i que no volia acceptar en les presents circumstancies. Si fossin les dugues bandes que li demanessin, encara s'hi pensaria i potser diria que no, puig no li convé.

El senyor Plandiura, ha d'entendre en Petita, que's un bon patrió, un convençut garrigà, que estima al poble com el que més pugui estimar-lo, i estaria disposat per bé del mateix, a fer tota classe de sacrificis.

Aquest és el concepte que d'ell nosaltres tenim i creiem no enganyar-nos.

Emprò el senyor Plandiura és dona compte perfectament de les intencions i propòsit del senyor Joanet, i encara que no ho digui i s'ho guardi a dintre, no per això ho deixa de pensar-ho.

Vostés o vosté senyor Petita, busquen un que li tregui les castanyes del foc, és cert. No veu que d'una hora lluny se li veu el joc.

Vosté creu que és fàcil trobar senyors que's prestin a fer el paper de senegalesos anant al davant.

De Nois del Cement no més n'hi un, la gent no bada.

Vaja, prou de fer l'ensopit, prou d'estar darrera cortina, ja ha durat massa temps, per fer aquest paper de capità aranya tothom és bo. Apa doncs tiris al carrer, vulgui manar vosté, vulgui esser alcalde senyor Blancafort. El bon general quan convé s'ha de posar al

front i saltar les trinxeres. Si ho fa bé, el públic també l'aplaudirà, i sinó li tocarà fer com els altres, tot lo més que pot resultar és que li cantin una ensolta municipal... *Imparadissum.*

I per avui prou, ja pot anar fent que EL XÀFEC vetlla.

¡Centinella, alerta!

¡Alerta està!

Comentari

Les fonts i els incautes

Aixis ens veiem obligats a titolar el present escrit, conforme prometerem a nostres amics llegidors en un dels passats nombres amb ocasió de felicitar a tots aquells que's veien favorecuts amb els beneficis de les mateixes.

Nosaltres ens felicitem també de que aquesta millora tan desitjada hagi pogut arribar-se a cap després de dos anys d'esperar. No tan sols pels beneficis que en sí reporta als veïns, sinó també, perque les reformes són sempre signe de millorament i de progrés, i la millor senyal de que 'ls representants populars porten a la seva pràctica tot allò que's fill d'una necessitat o aspiració unànim del sentir general.

Lo que no's pot aplaudir i si s'ha de censurar, és que hi hagi representans que l'administració municipal vulguin supeditar-la a la qüestió política, com ha succeït amb les fonts, en perjudici sempre dels mateixos veïns.

Sembla talment que a nostre poble, se'l vulgui sotmetre eternament a un règim caduc i despòtic incompatible en nostres temps amb els sentiments de redemció que avui covent en les consciències de les masses populars.

Es inútil que aixis s'esforin aquets polítiques aventurers de Can Petita, que mai seràn els representants del poble, en volguer embaucà i convencer al mateix de la bondat de la seva administració pel sol fet d'emplassar unes quantes fonts. Aquest procediment de reclam que volen fer servir de "sel·lo" per immortalizar l'obra minsa del agent de negocis de Can Petita, el Noi Pedrals, no és més que 'ls mirallets d'agafar aloses, que nosaltres tradim per agafar "incautes". Aquest és el verdader calificatiu que devem aplicar per la construcció d'aquestes fonts deixant a part les aventatjes que d'elles podràn gaudir els beneficiats. Perque és precis que'l poble sàpiga que d'això se'n ha fet qüestió política, més ben dit, palanca electo-

ral, però diem que són els mirallets d'agafar aloses. Però ells no han contat que El XAFEC no participa de la bona fe d'aquells incautes, i és més, que està disposat a dir la veritat de lo ocorregut, i posar de manifest l'intenció que 'ls ha guiat en aquest assumpte perquè obrin els ulls a la realitat i es percatin de la manera com aquesta colla de patriotes administren els cabals públics.

Aquest projecte de fonts fou ja concebut i aprovat per l'anterior Ajuntament, de manera que l'actual, al constituir-se, no havia de fer altra cosa més que portar-lo a la pràctica. ¿No 'ls hi sembla que una necessitat tan sentida com era l'abastiment de l'aigua pel consum públic no's podia fer esperar dos anys una vegada obtingut el projecte la sanció unànim del Consistori? Reconeixent-ho així els regidors en minoria senyors Salles i Boget, foren els únics que's preocuparen d'aquest assumpte, desenterrant el projecte que dormia la son dels justos per conveniències polítiques, conseguint somar als seus, el vot del regidor senyor Mauri (a) Xicu, perquè no tenia aigua per donar a les vaques.

Sofrí moltes delacions abans de la seva realització, fins que altra vegada, acosat l'alcalde per la valenta escamesa dels mateixos regidors, donà per excusa per justificar la seva demora, que amb motiu de la guerra era humanitari (?) esperar el pròxim passat hivern per atendre en lo possible la crisi que indiscutiblement havia d'ensenyorir-se de nostre poble. Convençuts per força, i no per les seves raons, dits regidors, conseguiren a canvi la seva transigencia, amb molts precs, que les fonts es construïssin per medi de concurs o subasta, acordant-se per unanimitat, com així consta en el llibre d'actes. Doncs bé; malgrat tot lo acordat, les fonts no s'han fet fins ara, i mireu si és particular, en vigílies d'eleccions, com és natural esperant aixugar la crisi produïda per la guerra, i per donar mostres del seu humanisme passant per sobre dels acords consistorials, i prescindint en absolut dels requeriments dels veïns, i fent el sord al clamoreix públic demanant l'aigua benefactora que havia d'apagar la set de tan temps d'esperar.

Per fi han vingut, com deixem dit, en vigílies d'eleccions municipals, sens dubte, perquè això serveixi d'entrada a les cases als corifeus de Can Petita, i puguïnt demanar als veïns els seus sufragis per tornar altre cop esser el legítims els seus amics i subdits d'aquesta casa. Aquesta serà l'arma que esgrimirànt hipòcritament en les properes eleccions aquesta gent per treure partit dels seus intents, prenent fer pressió a tots els seus beneficiats alegant la millora de les fonts. Si això passa, si no senten la vergonya ni el penediment d'haver fet una mala obra política administrativa, tenim la seguretat que'l poble honrat i justicier sabrà mantenir barrades les portes an aquells que's vengueren la seva dignitat en les eleccions passades, per l'orgull d'ostentar la vara en favor de Can Petita, i sabran tirar-los-hi en cara, com nosaltres fem, que de cap manera la construcció de les fonts poden redimir-los de la seva cul-

pa, tan més, quan està demostrat el seu desig i l'obligació d'eternitzar l'asquerosa política de Can Petita en perjudici dels interessos comunals, precisament, a l'hora que'l poble demostrà sentir intensament ansies de lliberació. Moltes més serien les coses que podríem enumerar, però ho deixem per millor ocasió, encara que bó és començar a preparar al poble de les farces que li prepararan per fer-lo caure en el parany el dia de les eleccions.

Deixem ben demostrat que, el fer ara les fonts, és un cas deliberat de conveniència política; és un ardit de maquiavelisme d'aquell home funest de l'escola de Can Petita, sense sentir els seus executants, l'escrúpul ni la recança d'haver perjudicat als veïns dos anys seguits privant-los de l'aigua que necessitaven.

Si això és criticable per constituir un cas de responsabilitat moral ¿que direm de la manera de portar-se a cap la seva realització? Tothom sab que l'Ajuntament, a precs dels regidors senyors Salles i Boget, aprovà en plé, fer les fonts per concurs, i se'n ha prescindit en absolut, sense que hagim sapigut els motius, si és que no siguin aquests que deixem exposats.

Això, garrigans, segons estudis fets per persona competent, ha portat al erari municipal, un perjudici aproximat de TRESCENTS DUROS, que'l poble ha de veure com s'han perdut, si és que així sigui, per no fer les coses ben fetes conforme estava acordat. El fer-ho així, per administració, ha costat com deixem dit uns TRESCENTS DUROS més de lo que devien costar fer-les per concurs, però tampoc s'hauria pogut afavorir en la forta crisi que passem, a un gran nombre d'operaris incondicionals de l'alcalde, que són els únics perjudicats amb això de la guerra.

Lluny de recriminar això, per no creure als veïns mereixedors de tenir unes fonts de grans mèrits i valor artístic, no; ho fem no més per reflexar d'una manera indubitable que això de les necessitats s'escursen i s'allarguen segons els compromisos polítics encara que no s'ajustin a les necessitats propiament dites, com ho demostrà l'alcalde negant l'apoi oficial als veïns que s'abastien d'aigua en el pou de Can Parrillo, fent aquests una important millora pagant de la seva butxaca en benefici de tothom, i en canvi no reparà en gastos en la font del cap-de-munt del carrer pel sol fet de que un veí molt amic seu pagués l'armasson de la mateixa, i artísticament una cosa digues amb l'altra.

No coneixem el parer del públic sobre aquest punt, però nosaltres, seguim creient des de'l primer dia, que's bojejà fer una obra a les palpentes gastant VUITCENTS DUROS en la construcció de quatre fonts. Encara que artísticament mereixin un elogi, no responen de bon trós a la estètica del seu emplaçament en determinats llocs, ja que això exigeix una edificació que no tenim.

S'ha fet al nostre entendre un gasto excessiu que res ho demanava, si no és un mèdi d'agafar incautes. Unes fonts més senzilles i adequades eren suficients per atendre degu-

dament totes les necessitats del servei públic.

Avui és veritat, contemplem amb satisfacció l'aigua que raja per refrescar la memòria de tots aquells que, a no tardar, hauran de complir amb el deute d'agraïment, que se'ls hi exigirà, fer-lo efectiu, amb el seu vot, i en canvi veiem amb profunda pena que les fonts de cultura estiguin tancades perquè en raió solament l'ignorància que després explota per fins utilitaris.

Això és lo que 'ls garrigans honrats diran a tota aquesta gent de Can Petita quan s'atreixin a imposar-los els homes de la seva escola per representants populars, i els faran responsables d'haver esperat dos anys a fer les fonts per conseguir-ho, i d'haver gastat TRESCENTS DUROS més per no complir amb el seu dever.

Aquesta serà garrigans la millor resposta, donant-los a entendre que amb el poble no s'hi juga impunament més que una vegada, perquè aquest té perfecta consciència dels drets de ciutadania que li assisteixen per fer triomfar els seus anhels de llibertat i justícia que són els ciments aon descansarà l'obra d'expansió que hem començat.

Dialec pescat al vol

—Amic Jaume, Deu te quart.

—Deu te guardi amic Bernat.

—¿Que corre de nou pel poble?

—Moltes noves i molt grans, l'establiment de can Bot

se diu que promte's vendrà, després també's diu de cert que un altre també's farà que's dirà "ciudad jardín".

—¿I aquest jardí serà gran?

—Més gran que'l del general;

hi haurà xalets molt macos, tendes per vendre oli i carn també hi haurà "economato", vaja, res, tot hi serà.

—¿I dones el de can Petita tindrà d'anar a can Pistras?

—No ho creguis, també li compren, i li pagaràn molt car.

Faràn fer un "apeadero" prop del bosc de can Nualart, i posaran un tranvia des del poble fins allà, i per a dur els equipatges dugues conductores grans.

Hi haurà sastre, hi haurà modista, potecari, manescal, metges dos, fins llevadora, vaja, res no hi faltarà.

Fins diuen que fan dos safretjos

amb aigua calenta en gran,

l'un, per rentar-hi la roba,

l'altre, per esbandir urinals,

l'higiene és abans que tot,

per fer les coses com cal.

—¿Això valdrà molts manxegós!

—I molts, i molts que'n valdràn;

dos mil·lions i mitg de peles,

ja ho tenen molt ben contat,

Aixíu
Saraguetta
De Garriga

tenen escrit la memòria,
els planols també se fan.

—¿I el penis ja l'han pescat?

—Aturat, aquest no encara,

però ja l'aplegaràn,
diu que fen tres hipoteques

de tot lo que se farà

dessota terra és segur

que lo diner brollarà.

—; Ah! ¿Es dir que no tenen quartos

hi ho volen hipotecar?

Doncs riute'n, d'aquí que's fassi

per molta estona n'hi haurà,

ben content estaria, Jaume,

que a mi un pa me durés tan.

MAXIM

OTICIES

Era d'esperar la curiositat que despertava entre el públic l'anunci de la pel·lícula titulada "La carrera infernal de la gran rueda".

quedat plenament confirmada la nostra opinió, poguent constatar l'afluència de públic que atret i seduït per l'emotiu espectacle, obra mestre de l'art cinematogràfic, acudí durant els dies de projecció al cine "Sport". Podem assegurar que'l públic sortí complascut del mateix, acompanyat amb la seva emoció tots els moviments que's produeixen amb la roda infernal. Nosaltres juntem la nostra felicitació a les moltes que ha rebut l'empresa de part del públic i correspondència l'haver-li proporcionat poder admirar la última creació de més relleu de l'art del Cinema.

xxx

Els veïns del carrer dels Banys, aquells que s'interessaren pel canvi de lloc d'un edifici que no respon de bon tros als seus efectes mostren en justa raó, queixosos de la formalitat d'alguns regidors que'ls pretenen atendre el seu prec.

Recomenem a dits veïns que vagin a demanar-ho al senyor Sanahuja, que amb això a llum ha demostrat tenir-hi la mà tren-

xxx

TUARI

Trovant-se nostre bon amic En Josep Soler a l'Hospital Clinic esperant sofrir una operació quirúrgica per lliurar-lo d'una dolenta que feia temps venia flagellant-lo, inopinadament, i quan menys els metges podien curar una complicació, morí repentinament el dia 2 del corrent.

El sorprendre'l la mort fóra de casa seva que moltes persones i amics no pogueren testimoniari-li l'últim tribut d'homenatge tribuant-lo a la seva última morada, que hauríem pogut manifestar-hi la nostra dolenta, donades les amistats i simpaties que gaudia el finat.

Rebin tots els de la seva família nostre més sentit pesem tot acompanyant-los en el dolor que'ls aclapara en aquests moments de angoixa.

xxx

CORREUS

Cartes detingudes en Llista per desconèixer's els seus destinataris:

De procedència desconeguda, Julia Ferrer, carrer "Alberes"; de ídem, Matilde de Jordi; de Viladrau, Vicente Freixes, carrer Curro (Can Farell); de Boltaña, Joaquina Lacambra, torre Sr. Pérez; de procedència desconeguda, Francisco Llibre, "Lista Correos"; de Barcelona, Manuel Vila, carrer de "La Cruz", núm. 3; de ídem, Sr. Flese-Bigues; de Cuenca de Campos, Bernardina Muñoz, Paseo, núm. 3; de Tarrasa, Dolores Cristóbal, Torre; de Barcelona, Luisa Lamaña, carrer del "Horno".

XAFEGADES

L'alcalde deia l'altre dia en una reunió d'amics, que El XAFEC prou s'esforça en demostrar lo que no és veritat (?)—digué—a casa, sembla l'Arca de Noé, i vivim amb la major harmonia.

!!! Això és espantant l'epet!!! ¿Que no ho sabs que l'Arca de Noé estava plena d'animals... com tu deuries sapiguer?

Vaja senyors, el seu pare, té molta raó de dir que'l poble no l'enten. I que hem d'entendre sant cristià assassinant d'aquesta manera l'història i canviant la raça humana i l'animal (menos mal que's tracta de família), amb la mateixa facilitat que un se canvia la camisa. La Bíblia sofrirà un cataclisme segons les teories d'aquest xicot.

ooo

En Rabassola diu que està molt "picat" perquè El XAFEC de quan en quan li fa algun elogi. Ja saviem per endavant que aquest senyor—malgrat la seva modestia—és molt presumit com molt be li diu en la silueta del nombre passat *Un Caçador de Prades*. Lo que no creiem és que arribés al extrem de fer-se la propaganda ell mateix fent gala per tot arreu que està "picat".

No s'esforça en demostrar-ho perquè tots ho veïem prou, en prova d'això que'l nostre dibuixant per vosté no utilitza llapis, sinó martell i escarpra.

ooo

En Rabassola diu que està molt enfadat perquè el dibuixem massa gros, sent aixís que ell si no és un model de perfecció i d'elegància, tampoc hi ha dret a ridiculitzar-lo en tal extrem. Això si que ho creiem, perquè recordem molt bé, que un dia, trovant-se en una barberia del carrer de Muntaner, mentre'li arrebussaven la barba parlant-se d'esser

més o menys grós, el dependent, dirigint-se a ell li digué: "Vosté també ho és bastant de grós". Va semblar-li això una picada l'escorpi i per rebatre aital afirmació ho feu amb una frase de major quantia que la Lliga del Bon Mot, al menys la té classificada de les que paguen 25 pessetes segons la tarifa de pecats.

No s'espanti Rabassola que malgrat això tots el tenim per una bona persona, igual que aquell *Caçador de Prades*.

ooo

Propaganda gratis.

El batlle amb molta raó fa gala del seu refinament social, i té un gest de despreci per tots aquells que'l critiquen diguent que's un carreter i altres tonteries. No diem això per mortificar-lo, no, doncs és verídica que al anar un viatjant a casa seva per suscriure'l a una obra científica li contestaren: "Ara el senyor alcalde es a pintar", però van descuidar-se de dir que era la cuina que pintava per una família que'ls arribava aquella tarda.

Ara a la fulla de subscripció consta: alcalde i pintor, i aquell viatjant ho fa correr per tot arreu.

ooo

Tenim notícia de que l'alcalde vol canviar la cadira presidencial del municipi prescindint de tot al·lò de la tradició, l'història i el respecte als passats.

Nosaltres, hi tothom, s'ha donat compte de que li ve molt gran, i per això no'ns estranya aquesta resolució, convençuts que li aniria millor una "basseta" i una gorra de cop.

ooo

Mireu que hi ha persones que volen comprometre a l'alcalde! Sembla talment que amb el seu procedir vulguin recordar-li aquelles promeses publicades en el manifest electoral i que no complí pel sacrifici d'acceptar la vara que li tenien reservada a Can Petita.

Doncs si, nosaltres creiem que'l tirar amb tanta freqüència porqueries en el pou calent infeccionant les aigües en perill de la salut pública, és per fer-li esment que encara té aquest deute per saldar.

Es allò que diu l'adagi: "Lo promés és deute".

ooo

Ens consta positivament que l'altre dia una colla de contertulians de Can Petita, es queixaven de que no podien treure's de sobre el Noi del Cement, doncs sempre es fica en les seves converses i allà aon no'l demanen.

Això ens fa recordar aquella dita castellana que diu aixís: "Al villano dale el pie y se tomará la mano".

¿No és això, senyors, lo que volen dir?

Avis

Per causes agenes a nostra voluntat ens veiem impossibilitats de publicar el gravat corresponent an aquest nombre titolat "Sardana electoral", que ho farem en el proxíim.—
N. de R.

Imp. Fills Domingo Casanovas, Ronda Sant Pau, 67.
Telèfon 2120. — Barcelona

